

עת"א 61225/09/17 - נתן חדד, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 אוקטובר 2017

עת"א 61225-09-17 חדד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר	נתן חדד, (אסיר) ע"י בכ עו"ד יוסף נגר
נגד המשיבים	1. שרות בתי הסוהר 2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת אסיר, במסגרתה מלין העותר על החלטת המשיב שלא להעביר את העותר לאחד מבתי הסוהר בדרום הארץ.

העותר מרצה מאסרו בגין עבירות של סחיטה באיומים, גרימת נזק לרכוש, קשירת קשר לביצוע פשע, לתקופה של 15 חודשים בכלא כרמל. העותר הינו תושב אילת.

לטענת העותר, מאז הועבר לכלא כרמל בני משפחתו אינם יכולים להגיע לבקרו בגין המרחק הרב ממקום מגוריהם. העותר פנה בבקשה להעבירו לאחד מבתי הכלא בדרום ולטענתו נמסר לו כי על אף המלצת הנהלת הכלא להעברתו, הנציבות שדנה בבקשה דחתה את בקשתו. נטען כי שהייתו בכלא כרמל מונעת ביקורי בני משפחתו ובכך פוגעת במרקם היחסים בינו ובין משפחתו. על כן, הוא מבקש להורות על העברתו לאחד מבתי הכלא בדרום מטעמים הומאניים. העותר טוען עוד כי אין לסמוך על העובדה שמשייכים את העותר לארגון זה או אחר ויש לבחון את נסיבותיו של העותר ובני משפחתו לגופו של עניין.

המשיב טוען כי העותר צפוי להשתחרר ממאסרו בעוד חודשיים וחצי וזהו מאסרו השני. נטען כי גם במאסר קודם ובמעצרים קודמים בהם שהה קיבל ביקורים מעטים מאוד וכמעט ולא באו לבקרו. על כן, נטען כי הטענה לטעמים הומאניים איננה מבוססת. נטען כי הבסיס החוקי לשיבוץ אסירים בבתי סוהר כאלה ואחרים נקבע בסעיף 12 לפקודת בתי הסוהר, על פיו הנציב רשאי להורות על העברת אסירים בהתאם לשיקול דעת הרשות. נטען כי העותר משויך לארגון פשיעה של אברג'יל, בקשתו לעבור בית סוהר נבדקה על ידי הגורמים, בין היתר על ידי גורמי מודיעין. בהתאם לחוו"ד מודיעין חברי ארגון אברג'יל והמזוהים עמם משובצים למספר מצומצם של בתי כלא בשל ריבוי יריביהם ולכן לא ניתן להיענות לבקשתו לעבור לבית כלא בדרום. ב"כ המשיב הגיש לביהמ"ש במסגרת טיעונו ידיעות מודיעיניות ורשימה של

אנשים שהעותר מסוכסך איתם. נטען כי רק בחודש אפריל 2017 העותר היה מעורב בתקיפת אסיר אחר, הוא נשפט בדין משמעתי והדבר מעיד על כך שהסכסוכים שרירים וקיימים. נטען כי עניין שיבוצו של אסיר במתקן כליאה כזה או אחר מצוי בליבת שיקול הדעת המנהלי של המשיב והעדפותיהם של אסירים ושיקולי נוחות אינם מהווים שיקול רלוונטי. באשר לטיעון בדבר נסיבות הומאניות נטען כי התנהגות העותר היא גם נדבך לעניין זה והמידע המודיעיני והדין המשמעתי מחודש אפריל מעידים שאין מקום להתחשב בהעדפות העותר. על כן, נטען כי מדובר בהחלטה סבירה ומתבקשת לאור עמדת גורמי המודיעין ונתוני העותר.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי בנסיבות העניין יש לדחות את העתירה שכן לא נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק התערבות ומדובר בהחלטה סבירה בנסיבות העניין.

כפי שנקבע בפסיקה, **"לאסיר אין, ככלל, זכות קנויה לגבי מקום הכליאה שלו, ונקודת המוצא היא שהחלטה להעבירו לבית סוהר אחר איננה פוגעת בזכות יסוד שלו"** [ראו: רע"ב 846/17 דוד אטיאס נ' שרות בתי הסוהר (18.4.2017)]. לרשויות בתי הסוהר מוקנה שיקול דעת רחב בכל הנוגע להעברת אסירים, זאת בהתאם לסעיף 12 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב - 1971, המקנה לנציב שב"ס סמכות שבשיקול דעת להורות על העברת אסיר פלוני או סוג מסוים של אסירים מבית הסוהר שבו הם מצויים לבית סוהר אחר. ביסוד הפעלת סמכות זו, שהינה בליבת שיקול הדעת המנהלי-ארגוני של שב"ס, עומדים מגוון רחב של שיקולים ואל לו לביהמ"ש להתערב במתחם זה, למעט מקום בו נראה כי בהחלטה נפל פגם מהותי המצדיק את שינויה, כגון אם יש בה פגיעה בזכות יסוד של המבקש או חוסר סבירות קיצוני [רע"ב 6223/15 **בן יששכר נ' מדינת ישראל** (14.01.2016); רע"ב 846/17 הנ"ל]. כן נקבע בפסיקה כי שיקולי נוחות של האסיר או נוחותם של בני משפחתו אינם משמשים בדרך כלל שיקול רלוונטי [רע"ב 1004/12 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (19.02.2012); רע"ב 846/17 הנ"ל].

לאור חוות הדעת והידיעות המודיעיניות שהוצגו לביהמ"ש אודות השתייכותו של העותר לארגון אברג'יל ושיבוץ אסירים המשתייכים לארגון זה לבתי כלא מסוימים שנקבעו על ידי המשיב ולאור התנהגותו הלקויה של העותר במסגרת ריצוי מאסרו, הכוללת מעורבות בקטטה ועבירות משמעת, כמפורט בדו"חות שהוצגו לעיון ביהמ"ש, אין מקום לקבל את טענותיו לעניין טעמים הומאניים המצדיקים העברתו לכלא בדרום הארץ בניגוד להחלטתו של המשיב.

מהמידעים שהוצגו לביהמ"ש עולה כי אכן קיימים סכסוכים בין העותר ואסירים אחרים ושיקולי הנוחות של העותר ובני משפחתו אינם גוברים על שיקולי המשיב שתפקידו לדאוג לשלום וביטחון האסירים והסוהרים ולשלום הציבור. על כן, לאור האמור לעיל ולאור המפורט בדו"חות החסויים שהוגשו לעיון ביהמ"ש, סבורני כי לא נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק התערבות ומדובר בהחלטה סבירה שניתנה במסגרת שיקול דעתו הרחב של המשיב.

על כן, העתירה נדחית.

עם זאת מצאתי לנכון להעיר, וההערה הושמעה כבר במהלך הדיון, בכל הנוגע לאופן הצגת המידעים בעניינו של העותר

וקובץ רשימת האסירים אשר נשקף סיכון מאפשרות שהעותר ישהה באותו כלא עמם.

ד"ח האסירים המסוכסכים שהוצג לעיוני כולל כ 40 עמ' של שמות של כ 1,000 אסירים שמפגש אפשרי בינם לבין העותר מקיים סיכון לשלום העותר, אסירים אחרים והציבור. אלא שמעיון בדוח עולה כי חלקם הגדול של האסירים ששם מפורט בד"ח אינו מצוי, לעת הזאת, בתחומי בתי הכלא. מספר האסירים שברשימה המצוי בבתי הכלא אינו זניח ובהחלט מצביע על תמיכה בעמדת שב"ס כפי שהוצגה בפני. עם זאת הצגת כל הרשימה לא הייתה נדרשת לעניין. הצגת הרשימה הכוללת מעוררת תחושה לא נוחה של ניסיון ליצירת מצג על קיומו של איום או סיכון מעבר לזה שקיים בפועל.

כפי שצוין, מספרם של האסירים המצויים בבתי הכלא השונים והמהווים מוקד לסיכון בנוגע לעותר מבסס היטב את החלטת שב"ס. לא היה צורך, במקרה זה, "לנפח" את הרשימה המובאת בפני בית המשפט וזאת כדי לא ליצור חשש, ולו למראית עין, של ניסיון להשפעה לא ראויה על החלטה שיפוטית. אדגיש כי איני סבור שזו הייתה מטרת ב"כ שב"ס. אולם מראית העין של אופן ניהול ההליך הוגן, ובמיוחד כאשר המדינה היא צד להליך, חשובה ויש להביא את הדבר בחשבון.

בכפוף להערה, העתירה נדחת. מובן כי אם בעתיד יתאפשר להעביר את העותר לכלא בדרום, כי אז ישקלו הגורמים המקצועיים בשב"ס את בקשתו של העותר.

המזכירות תעביר עותק מפסק הדין לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ו' חשוון תשע"ח, 26 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.

ר. שפירא, ס. נשיא